

Pet 16de April 870.

Lijstelt barátom!

A károsingony mely által felejt keztlen a tyúdnar gyájon halála
 kerdésre adatott csak kepe nával később érkezt meg Gyomai,
 s így nem vehettem részt a tífeli partatárban mely hazánk leg,
 nagyobb fiát utolsó nyughelyére kíserte. Enged hogy a rövid szóban
 fejezzem ki a mely fájdalmat mely szívemet e közös vesztésemmel
 eltölti. — Mint ha a legjobb apát, úgy e nagy legnemesebb
 fiát vesztette el, s nincs sehol határos között ki bánatodot nem oszt,
 rá. — Ez legyen vigasztalásod, valamint mi ha e fontos pillanatod,
 van vigasztalant keresni, azt csak azon meggyőződéseddel kelendő fel, hogy
 a nagy alkonyt magáéhoz mérte utódot nevelt fel nevezetével. —

Köszönet az által felejtett vesztésem, kivül a nyilványos pályán amely
 éven át egy sorban Engedtem, kikapcsolhatatlan, Eletek bűntudása volt,

hogy

Lótvos — Apr. 16

hogy a barátságos nevezetű; azaz reménybenem, hogy a irfanyt
mely köztünk léteztet nem fogad elfeledni se sem, s hogy az
Eöze fogja pánitani mindig kik perencsirendet erejé magolat, ha
hisz mely alkalmat bébizonyítatják - felfeltek melyek dicő opá,
s a alkalmat melyek ismét ismételtnek.

Eg állja s tartón mag a ha javár

őfinte barátok

Bétián Romby

